

Noviny

obce Hradištko-Kersko

zdarma

Podzim – číslo 7, ročník II., září 2012

Slavnostní odhalení sochy

První školní den

Závody malých dračích lodí

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, jsem velmi rád, že vás všechny mohu pozdravit prostřednictvím dalšího vydání Novinek a tímto vás informovat o spoustě novinek a aktivitách obecního úřadu.

Jak jste si již všichni všimli, v současné době finišujeme se stavbou nového plotu u dětského školního hřiště, který se staví zčásti z finančních prostředků získaných prodejem kalendáře Hradištko-Kersko 2012. Obec přispěla ke stavbě plotu nejen dřevěnými plotovkami, které pochází z obecních lesů, ale společně se spon-

zorem, i prací. Plot bude dokončen před oslavou dvacátého výročí znovuoctvení ZŠ Hradištko. V září jsme podali žádost o dotaci z MAS Podlipansko na rekonstrukci chodníku podél nového plotu. V dotaci žádáme o finanční prostředky ve výši 150.000 Kč, které by nám pomohly spolufinancovat odstranění stávající dlažby a položení nové dlažby s pozvolným bezbariérovým sjezdem na konci chodníku. To, zda bude obec Hradištko se žádostí úspěšná, se dozvíme koncem měsíce října letošního roku. Velmi aktivně dále

postupujeme ve spolupráci se společností LESY ČR na přípravě Naučné stezky Bohumila Hrabala v Kersku. V tomto projektu jsou již vybrány a odsouhlaseny lokality, kde budou jednotlivá zastavení. Nyní se pracuje na obsahu informačních tabulí a výběru interaktivních prvků. Pevně věříme, že se podaří stezku otevřít již příští letní sezonu. Jak jsme vás již informovali, celý projekt bude financován společností Lesy ČR a Sdružením obcí Kersko. ...pokračování na další straně

Ing. Jiří Kubela, starosta

Slovo úvodem

... pokračování z titulní strany.
Dne 10. září proběhla na Obecním úřadě v Hradištku kontrola hospodaření obce za rok 2012, kterou provedli pracovníci Krajského úřadu Středočeského kraje. Výsledkem bylo konstatování skutečnosti, že „nebyly zjištěny chyby a nedostatky v hospodaření obce“. Tento výsledek je důkazem, že vedení obce vykonává svou práci zodpovědně a důsledně.

Začátkem měsíce října budou do vašich schránek doručeny volební lístky pro volby do Zastupitelstva Středočeského kraje, které se budou konat ve dnech 12. a 13. října 2012. Volební místnost bude již tradičně v 1. patře budovy Obecního úřadu v Hradištku. Vyzývám všechny voliče, aby se voleb aktivně účastnili a přispěli svým hlasem novému uspořádání krajského zastupitelstva Středočeského kraje.

Dále připravujeme výběrové řízení na dodavatele stavby malého rozsahu – přestavby přízemí budovy obecního úřadu na novou výdejnu obědů pro žáky ZŠ Hradištko, nové prostory pro knihovnu a novou ordinaci lékaře a to vše s odpovídajícím hygienickým zázemím. Stavební práce by se měly provádět během zimních měsíců a to výhradně z finančních pro-

středků obce. Náklady na rekonstrukci by se měly pohybovat kolem 600.000 Kč. Na základě vašich kladných ohlasů a výzev k vydařenému kalendáři Hradištko-Kersko v letošním roce, připravujeme další vydání s novými fotografiemi obce. Výtěžek z prodeje tohoto kalendáře bude tentokrát věnován na úpravu prostoru před hřbitovem v Hradištku v roce 2013. Tímto si dovoluji oslovit případné sponzory, kteří by nám pomohli spolufinancovat vydání tohoto kalendáře. Společně s těmito několika činnostmi dále průběžně monitorujeme všechny dostupné dotační tituly, do kterých by se obec Hradištko mohla přihlásit. Chystáme se požádat o dotaci na budování komunikací – oprava cesty v Kersku kolem kontejnerů k rybníku a znovu podáme žádost o dotaci na odbahnění rybníka v Kersku. Na obě tyto akce jsou již ze strany obce zpracovány a zaplacený stavební projekty, byla by škoda dotaci na tyto účely nevyužít.

Dne 22. září proběhne oslava znovuo-
tevření základní školy. Tímto přeji škole hodně úspěchů v dalších letech jejího působení v naší obci. Přeji vám všem krásné babí léto.

Ing. Jiří Kubela, starosta

Divadelní představení

Srdčně vás zveme na divadelní představení „Na útěku“ v pražském divadle Ungelt ve středu 17. října 2012.

Vstupenka 420 Kč + doprava 100 Kč na osobu. Představení začíná v 19.00 hodin. Odjezd autobusu: 17.15 hodin Kersko, 17.20 Hradištko/obecní úřad, 17.30 Sadská/náměstí. Přihlášky na OÚ v Hradištku nebo v Lesním ateliéru Kuba. Komedie „Na útěku“ je nabitá nadějí a nezdolnou energií, je o náhodném setkání dvou obyčejných žen vydávajících se na cestu za svobodou a životem prožitým naplno. Ve hře, která se s humorným nadhledem dotýká i témat nelehkých, můžete vidět Janu Štěpánkovou a Zlatu Adamovskou.

foto: archiv divadla Ungelt

Výlet do Českého Krumlova

Klub mladších důchodců v Hradištku pořádá 25. září 2012 celodenní autobusový zájezd do Českého Krumlova.

Cena je 200 Kč za osobu. Zájemci se mohou přihlásit u paní Zikové nebo na OÚ v Hradištku.

Kalendář 2013

Připravujeme nový stolní kalendář Hradištko-Kersko 2013.

Vydání kalendáře zaplatí sponzoři, výtěžek z prodeje poputuje tentokrát na úpravu areálu před hřbitovem v Hradištku.

Blahopřání občanům

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti přejeme všem, kteří oslaví 70 a více let.

V září: Věra Svatušková, Miroslav Janča a Stanislav Loskot. **V říjnu:** Ludmila Šestáková. **V listopadu:** Květuše Klimtová, Marie Horynová, Helena Hezinová, Oldřiška Zahrádková, Zdenka Krejčí, Josef Hráský, Josef Cafourek, Josef Štopfer a Sylvestr Odehnal.

Hradištko bude mít znak

Obec Hradištko bude mít znak a vlajku. Na veřejné schůzi 6. září 2012 obecní zastupitelstvo rozhodlo, že i naše Hradištko bude mít svůj znak.

Po téměř dvouletém úsilí se podařilo vybrat z mnoha návrhů heraldika znak, který obsahuje výtvarné ztvárnění obou částí naší obce: Hradištko i Kersko. Nebylo to jednoduché. Sto lidí, sto názorů. Někteří chtěli ve znaku kance, rybu, kapličku, jiní borovici nebo pramen. Nakonec se našlo jednoduché řešení. Symbol hradeb je odvozen od základu slova Hradištko, což je v heraldice velmi ceněno. Kersko zastupuje dubová ratolest a spojuje nás společná řeka Labe. Vybraný znak bude nyní předložen ke schválení Podvýboru pro heraldiku a vexikologii Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, který by měl zasedat v říjnu, nejpozději však v prosinci 2012.

O dalším průběhu schvalování znaku a vlajky vás budeme informovat.

Odůvodnění heraldika

C i m b u ř o v é dělení v horní polovině štítu je tvarem odvozené od hradby a zde zastupuje Hradištko, jehož název má stejný jazykový kořen. Zlatá a červená tinktura opakuje

barevnost znaku vyšehradské kapituly, s kterou jsou spojeny nejstarší zprávy o obci. Modré břevno zastupuje řeku Labe. Vztah

modrého vlnitého pruhu a zlatých polí, které ji obklopují, lze vyložit jako symbol řeky Labe, na jehož levém břehu obec leží, protékající Polabím, kterému byl v minulosti dán básnický přívlastek „zlatý pruh země české“. Dubová větévka se třemi červenými odkloněnými žaludy a dvěma listy mezi nimi se vztahuje k místní části Kersko.

Stanislav Kasík, Heraldická kancelář Dauphin, Roudnice nad Labem

Aktuální informace o dění v naší obci, důležitá upozornění i fotografie z různých akcí naleznete na webových stránkách obce: www.hradistko-kersko.cz

Děkujeme občanům, kteří přispěli v letošním roce na **postřik proti komárům**, který byl proveden 27. 6. a 1. 7. Díky tomu bylo léto v Kersku klidné.

Děkujeme paní Marii Beníkové za to, že pravidelně uklízí z vlastní iniciativy prostranství okolo Svatojosefského pramene v Kersku.

Milí čtenáři Novinek

Rád bych se vám představil. Jsem váš nový spolubydlící. V naší vesnici žiji velice krátkou dobu, ale i tak mě hodně z vás už poznalo. Samozřejmě bych byl rád, kdybyste mě přijali mezi sebe a pokud mě budete mít alespoň trochu rádi, také vás budu mít rád. Poprvé jsem se vám představil na konci prázdnin, při slavnostním svěcení pramene v Kersku. Sláva to byla náramná a ti co přišli, nelitovali. A že se nám tam líbilo, jsem poznal podle toho, že se lidé usmívali. A to je dobře, to je dobré znamení. Tuhle přišel jeden pán, můj dobrý soused a povídá: „Hlavně, že nám vyšlo to počasí, že nám to vyšlo!“ Další mi vysekl poklonu: „A víte, že se mi docela líbíte?“ Někteří lidé se chtějí se mnou dokonce vyfotografovat. Totiž, já vám to tady budu hlídat a i na vás dohlédnu. Až pojedete do Kerska k prameni pro vodu, určitě mě tam potkáte. Pořád tam postávám. Poznáte mě podle toho, že nosím sekeru. Jsem totiž tesař. Mým údělem je ochraňovat lidi, kteří jsou rádi, že jsou tady s námi a kteří o to stojí. Promiňte, nějak jsem se rozpovídal a úplně jsem zapomněl, že jsem se vám ani nepředstavil. Jsem Josef, váš svatý Josef.

B. K.

Svatý Josef bdí nad dnešním Kerskem

Každý, kdo někdy zavítal do Kerska, třeba zlákan Hrabalovými a Menzelovými Slavnostmi sněženek, určitě se zastavil u Svatojosefského pramene, aby se osvěžil studenou minerální vodou.

A jako je „Betónka“ tepnou kerského chatového městečka a restaurace Hájenka kultovním místem filmových fanoušků Bohumila Hrabala, je Svatojosefský pramen jeho skutečným a, dá se říci, i oficiálním centrem. V sobotu 25. srpna 2012 dostalo toto místo, jež má bezesporu svého genia loci, novou podobu, jejímž puncem se stala socha svatého Josefa. Autorem sochy je sochař a řezbář Ivan „dědek“ Šmíd z Libošovic u Mladějova. Místostarostce Janě Kubové skromně řekl: „Jestli socha někomu udělá radost, budu moc rád.“ V krásném sobotním odpoledni obklopily pramen a sochu, zatím ještě bíle zahalenou, tři, možná čtyři stovky lidí. Přišli místní, přijeli i lidé z daleka. Společně tu

Kersko je kultovní místo

Řezbář Ivanu Šmídovi jsme položili pár otázek: **Jak jste Kersko poznal?**

• Kersko je pro mě spojené s filmem Slavnosti sněženek, rád se zde občas zastavím. Je to totiž kultovní místo, kterých v Čechách moc není. To, že se na slavnosti sešlo tolik lidí ve mně utvrzuje myšlenku, že je tady určitá energie, kterou i já cítím.

Z jakého dřeva je socha vyrobena?

• Do Kerska se jezdím dívat na borovice. Když jste mě oslovili, borovice mě hned napadla, ale přišlo mi líto, kvůli soše porazit strom, tak jsem tu myšlenku zapudil. Socha je z jasanu z Krkonoš z Dolní Branné.

Jste se sochou spokojený?

• Každý výtvarník o svém díle pochybuje, takže i já, ještě když jsme sem sochu

na podstavec dávali, jsem měl strach, jaká bude odezva. Když jsem přijížděl na odhalení, bylo tady tolik aut, že jsem neměl kde zaparkovat. Objížděl jsem dokola a říkal si, že snad pojedu pryč, že nepůjdu mezi tolik lidí. Ale dopadlo to dobře. Jestli někomu socha přinese radost, budu jenom rád. *O tvorbě řezbáře Ivana Šmída se dočtete více na www.smidivan.cz*

vytvořili úžasnou atmosféru slavnostního okamžiku, v němž starosta obce Hradištko Jiří Kubela s duchovním otcem myšlenky pořízení sochy Bronislavem Kubou dřevěnou sochu svatého Josefa odhalili a farář římskokatolické církve P. Peter Kováč ji i pramen posvětil. O slavnostní nádech chvíle se postarali houslový virtuos Bohuslav Matoušek a jeho žák Jakub Junek. Vzácný host, jenž je s Kerskem spojen natáčením již zmíněného filmu Slavnosti sněženek, herec Josef Somr pak přečetl úryvek ze stejnojmenné povídky Bohumila Hrabala. Závěr tohoto krásně interpretovaného textu byl symbolický: „A víte, že pramen svatého Josefa je v hloubce sedumdesát osum metrů a jeho vody sem zlomem stékají až z Jizerských hor a té vodě to trvá sedumdesát let, než sem doteče?“ Velmi podstatným a příjemným faktem je, že socha byla pořízena z veřejné sbírky občanů. Oni nejenže přispěli na sochu, ale velkou měrou se podílejí na zvelebování svého „kerského

ho polesí“. I díky jim začíná Kersko opět nabývat své někdejší krásy a věhlasu. Vždyť za první republiky bývalo cílem víkendových výletů, Pražané sem zajižďeli pravidelnou nedělní autobusovou linkou. „Betonka“ bývala nedělním korzem, po rybníku se plavily zamilované páry na lodičkách, na louce u přilehlé restaurace se tančilo, u Hájenky nestačili číšníci obsluhovat. I dnes má Kersko co nabídnout. Kromě Svatojosefského pramene a nyní i sochy svatého Josefa jsou to restaurace Hájenka a Domeček, Lesní ateliér Kuba s výstavami a prodejem krásné keramiky a především nádherná příroda, nejlépe po cyklostezce turistické stezce Po místech, která měl Bohumil Hrabal rád či cyklostezkami do Nymburka, Lysé nad Labem,...

Jan Řehounek

Poznámka redakce: Výše zmínovaní umělci vystoupili při slavnosti bez nároku na honorář a pořízení sochy včetně úpravy okolí bylo pořízeno z dobrovolných příspěvků občanů Hradištko a Kerska a dalších návštěvníků. Všem zúčastněným děkujeme.

Potřebujete se setkat s panem starostou? Máte možnost přijít za ním na Obecní úřad v Hradištku každou středu v době od 8.30 do 9.30 hodin.

Ve dnech 12. a 13. října 2012 proběhne v naší obci volby do Zastupitelstva Středočeského kraje. Volební místnost bude v 1. patře OÚ v zasedací místnosti.

Fotoreportáž ze slavnostního odhalování sochy v Kersku i z dalších akcí naleznete na stránkách www.hradistko-kersko.cz ve fotografiích z akcí.

Gaby Farr – moje účast na LOH v Londýně

27. července 2012 byly v Londýně zahájeny XXX. Letní olympijské hry. Zahajovacímu ceremoniálu přihlíželo více než 80 tisíc lidí včetně nejvýznamnějších osobností světa, sledovaly ho také milióny televizních diváků. Jednou z téměr 10.000 účinkujících byla i třináctiletá školačka, bývalá žákyně hradištské školy, Gabriella Farr, která žije se svými rodiči v naší obci, v Kersku. Tři roky se Gaby věnuje intenzivně dramatické výchově, navštěvuje ZUŠ v Lysé nad Labem, dramatický a pěvecký obor. Ve školních představeních ztvárnila řadu postav. Hrál například Marleyho v Dickensově Vánoční koledě, Louskáčka ve stejnojmenné hře nebo zpívanou roli tlusté ženy v muzikálu Robin Hood. *Gaby, nejvíc by nás zajímalo, jak ses dostala na zahajovací ceremoniál Olympiády v Londýně?*

• Tuto práci dostal můj tatka. Zároveň ale hledali i dětského herce, který by uměl hrát a také to uměl se zvířaty. Tak tatka doporučil mě, protože vedle českého mám i britské občanství. Mezi zvířaty se pohybují celý život a od šesti let navštěvuji dramatický kroužek. Nejdříve jsme do Londýna poslali naše údaje, které si důkladně prověřili. Musela jsem předložit lékařské vysvědčení a také potvrzení, že ředitelka mé školy souhlasí s mou absencí. A protože se celá akce konala v době prázdnin, tak ani v tomhle nebyl problém. Dva měsíce předem se kvůli kostýmu řešily velmi podrobně mé míry.

Jak to probíhalo na místě samotném?

• Přijeli jsme deset dní předem, museli jsme být v určitý den a hodinu na určitém místě. Vyzvedli jsme si různé identifikační průkazy, abychom se do areálu vůbec dostali. Absolvovali jsme mnoho zkoušek

na stadionu. Celý areál byl přísně hlídáný a uzavřený, stále nás prověřovali. Celou dobu jsme se museli pohybovat jen v blízkosti stadionu. Bydleli jsme v buňkách, přímo u olympijského stadionu. Zde byla i minifarma pro veškerá zvířata, o která jsme se starali.

Jaká byla tvoje role?

• Moje role byla „plough girl“ – oráčovo dítě, pomocnice. To je postava typická pro anglický venkov z počátku 19. století.

V zahajovací části olympijského ceremoniálu nazvaného „Zelená a laskavá země“ jsem měla kráčet před koněm táhnoucím pluh a sbírat velké kameny, o něž by se mohl kuň poranit. Přenášela jsem také snopy slámy. Všichni účinkující měli sluchátka a milá paní z režie nám napovídala, co máme dělat. Tak jsem slyšela například: „Vypusťte kachny, husy, slepice“. „Paní s deštníčky vyrazí, tři, dva, jedna, teď...“ Procházeli jsme bahnem, které vlastně bahnem nebylo. Nikomu jsme nesměli po celou dobu příprav a zkoušek nic prozradit, ani když jsem telefonovala s mamkou. Kvůli utajení nám občas umrtvili mobily.

Když lidé přicházeli na zahajovací ceremoniál, vy jste už byli na scéně?

• Byli jsme tam hodně dlouho před začátkem. Když se lidé scházeli, my jsme už hráli. Já jsem byla v britské televizi vidět asi už 15 minut před oficiálním zahájením.

Když jsem pak ze scény s koněm odešla, následoval další obraz – technická revoluce... Ochránci zvířat a podobní aktivisté se obávali, že zvířata budou během ceremoniálu ve stresu z hlasité hudby či ohňostroje, ale v té době už byla dávno pryč. Ze scény hned odjížděla do svých domovů. My tam však ještě zůstali, museli jsme všechno uklidit.

Viděla jsi další program?

• Ne, jen při hlavní zkoušce nám bylo dovoleno jít se podívat na celý program. Potom, co jsme odešli ze scény a všechno uklidili, jsme jen tak nakukovali na stadion. Zamávala jsem českým sportovcům, kteří nás míjeli při příchodu na stadion. A viděla jsem ohňostroj.

Milá Gaby, děkujeme ti, že ses s námi podělila o vyjimečný zážitek. Přejeme ti i do budoucna mnoho zajímavých a pěkných rolí. Ať se vám v Kersku i s mnoha vašimi zvířaty, pěkně žije.

B. Kuba

Tehdy a dnes

Ve 30. letech 20. století se majitel kerského polesí, velkostatkář Josef Hyross rozhodl vybudovat zde lesní vilové město. OÚ v Hradištku schválil v květnu 1934 parcelační plán a začaly přípravné práce, při kterých se uskutečnil i průzkum zdrojů vody. Týdeník Naše hlasy přinesl dne 5. ledna 1935 tuto kratičkou zprávu: „Pramen minerální vody v Kersku u Velenky byl navrtán podle určení docenta ing. Janoty v hloubce 59 metrů.“ V červnu téhož roku stejné noviny píší: „V rovinaté krajině u Sadské, na místě dávno zapomenuté osady Kersko, buduje se lesní město, které nabízí také 2 prameny alkalicko-muriatických kyselek vřele doporučovaných lékaři. Kersko má ke svému rozvoji všechny

podmínky.“ O následné historii minerálního pramene se dovídáme opět z dobového tisku „Naše hlasy“, kde se 22. května 1937 píše: „V soutěži o pojmenování minerálních pramenů v Kersku, kterou vypsál majitel p. Hyross, vyhrál 1 000 Kč letošní maturant československého gymnázia Josef Příbýl ze Štölmíře. Bude to jistě pěkný příspěvek na maturitní večírek.“ Od té doby

nese kerský pramen název Svatojosefský. Sloužil s různými úpravami místa odběru do poloviny 70. let minulého století. Tehdy bylo pozorováno, že výtok vody je rok od roku slabší, a tak se začalo uvažovat o novém vrtu. Ten byl na dnešním místě vyvrtán v roce 1985. Dnes tedy minerálka Kerka, jak se jí zvyklo říkat, vyvěrá z vrtu hlubokého 89 m.

Slavnosti sněženek, díl II. Zahrada pana France

V roce 2013 uplyne již 30 let od premiéry známého českého filmu Jiřího Menzela natočeného na motivy povídek Bohumila Hrabala *Slavnosti sněženek*. Tentofilm, jak jistě víte, senatáčel převážně v Kersku a jeho okolí. Přinášíme vám seriál, který popíše hlavní místa děje, jak to bylo tehdy a jak je to dnes.

Bohumil Hrabal: Slavnosti sněženek, ukázka z povídky Mazánkův zázrak

...Pan Franc seděl uprostřed kvetoucí zahrady na lavičce a s rozkoší vnímal kvetoucí jabloně, a když viděl, že se na něj dívám skrz drátěný plot, protáhl se a povídá. To je nádhera, co? Jen se podívejte nade mnou ty růžové kvítky, a jak na mne padají? To je Mazánkův zázrak... Pan Franc vstal a vešel pod sypající se jabloňové okvětní lístky. A tohle je zelené kroncelské, to je nejlepší, když se krouhá zeli, dát několik jablíček do sudu na zeli... hovořil a jeho ohromná postava v montérkách a nohách zastrčených do gumových holínek se pohupovala z jednoho květovaného slunečníku jabloně do druhého, a jak krácel, hladil kmeny, jako by to byla živá dívčí těla, tak jako hladí dělník, když dokončuje vykachličkování koupelny, taky tak pěkným pohlazením oceňuje svou práci... Jaryno! zaříz se do vzduchu hlas... a na zápraží vyšla paní Francová, obryně a majitelka hlasu: Kde seš? hřměl hlas dál... Tady, sípal pan Franc... Co tam kecáš, proč nejdeš na pastvu...! Hlas řinčel a byl rozzlobený, ale přitom laskavý, že jsem si povídal, asi tak v téhle samotě lesa na sebe musejí křičet, protože křikem si dokazují lidé na samotě, že jsou, že se mají rádi... Dyk jsem tady jen chvíli, kochám se... řekl pan Franc a opřel čelo o kmen Mazánkova zázraku. Cože, křičela paní Francová ze zápraží, jseš pryč půl hodiny... ale dcera i manželka pana France s ohromnou chutí řičely... Půl hodiny jsi pryč! A pan Franc lehce tloukl čelem do kmenu jabloně a šeptal, dyk jsem tady

jen chvíli... Ach, tady by bylo krásně, kdyby nebyli ti berani, kdyby nebyly ty vosy, kdyby nebyl ten křik... a krácel, mával rukou a dvě ženy na zápraží křičely, až se kmeny sosen prohýbaly a větve praskaly v korunách...

Paní Kutířelová/rozená Francová vzpomíná na rodiče, na pana Hrabala (Bogana) a na natáčení filmu u nich doma na zahradě:

...Pamatuji si, vidím to jako dnes, jak pan Hrabal stál u plotu, pod stromem kupa jablek a táta mu říkal:

Tady by bylo tak krásně, kdyby nebyly ty děsný vosy. Diskutovali spolu, táta brnkal na plot jako král David. Když vyšla kniha, Hrabal nám ji přinesl, řekl: Nechám to tady a mizím. Anna by mě zabila. Anna byla moje maminka. Tady v Kersku bývala parta jako řemen. Každé pondělí se chodilo do Hájenky, slavily se svátky, narozeniny... To byly krásné doby. Natáčet se začalo okolo 20. srpna, končilo 21. listopadu (1983), to tady byla v Hájence dotočná. Sedělo se, popíjelo. Když k nám přivedli před natáčením pana Hrušínského, během pěti minut se s tátou skamarádili. Pan Hrušínský si vzal na hlavu tátův špinavý umaštěný klobouk, oblékl si jeho modráky. Když tady chodil, nebylo poznat, kdo je kdo. Herečka Blažena Holíšová hrála moji maminku. Ve výběru hereček byla

i Míla Myslíková, ta by bývala byla mé mamince více podobná. Blanka Lormanová hrála mě. I já jsem si ve filmu zahrála, když mi Láďa Jilemnický a Jirka Fiala zkouší na zadek nápis Zahradkáři Kersku. Při filmování jsme museli nechat ležet na zemi čtyři metrky jablek, to byl ten Mazánkův zázrak. Pan Hrušínský v nich ležel. Všechny se pak zkazily. Některé jablka se musely i zpátky věšet na strom. Pamatuji, jak na rohu našeho baráku na zemi seděla Annie Chaplinová, Hrabal jí nosil krásná červená jablka, šťáva jí tekla po bradě. Zahradnická fréza i kolečko bylo naše, jako všechny rekvizity.

Tatínek se ve filmu i ukáže, když jede na kole a chlapům říká: Kamarádi, pojďte do Hájenky, vyháněj tam kance z kůže. Tak to je můj vlastní táta. Pokaždé, když ten film vidím, tak u téhle scény brečím. To se nedá vydržet, prostě nedá. Mám dodnes tátovu sváteční mysliveckou kamizolu. Je v ní ještě tátův hřebínek, zrcátko. Nemůžu se jí zbavit, prostě nemůžu. Táta mi říkal Věruško, vždy na mě volal: Ahoj holka...

Dnes bych už u nás filmaře ale nechtěla. Barák byl vzhůru nohama. U nás na dvoře jsme dvacetkrát převěšovaly s mámou prádlo. Nesmělo tam být červené, křiklavě žluté, jen samé tlumené barvy. Na konci baráku jsme měli kupu sena pro ovce. Ta se převážela z místa na místo. Myslivce-kou kamizolu vyváleli tátovi v prachu...

Rodiče se narodili ve stejném roce (1909) a ve stejném roce i zemřeli (1990). Jsou pochovaní na hřbitově v Hradištku naproti Boganovi.

Jaroslav Franc
a Rudolf Hrušínský v roli pana France

Trocha historie nikoho nezabije

Se stavbou školy v Hradištku bylo započato 1. srpna 1806, základní kámen položil rychtář Jan Loskot. Stavbu řídil Antonín Dvořák z Prahy. Jednalo se o kamenné stavení se šindelovou střechou, učebna měla tři okna obrácená k severu. Učitel měl k dispozici dvě světnice, kuchyň a chlív, který používal jako dřevník. Vyučování začalo na podzim roku 1807 za účasti 46 dětí. Za úklid a topení dostal učitel 1, 5 korce obecního pole v Doubici. Od svobodného pána Jiřího ze Siny dostávala škola 7 sáhů dřeva a každý nový majitel

poděbradského panství měl povinnost dávat škole každoročně štěpinové dřevo. Během sedmdesáti let škola značně zchátrala a volala po opravě. V roce 1877 došlo k první větší opravě. Zdivo bylo vyzděno do větší výšky a budova dostala novou střechu. V roce 1880 se škola dočkala výměny oken, místo malých okének dostala 6 velkých oken. Vzhledem k tomu, že škola kapacitně nedostačovala, povolila c. k. zemská školní rada výstavbu nové budovy. Se stavbou dnešní školní budovy podle návrhu Josefa Fialy z Poděbrad se započalo

v dubnu 1894 a téhož roku v září bylo zahájeno vyučování. Byla také zahájena sbírka na školní prapor, který byl pořízen za 40 zlatých a slavnostně vysvěcen sadským farářem. Slavnostního aktu se zúčastnil i kníže Hohenlohe z Schillingsfürstu s manželkou, která byla hradištské škole kmotrou a věnovala jí vyšivanou stuhu na prapor. V roce 1889 byla provedena generální oprava, při níž dostala škola dnešní vzhled. V roce 1969 se pro malý počet žáků stala jednotřídkou a za tři roky byly uzavřena docela. Znovu otevřena byla 1. září 1992.

Korea – můj splněný sen

Ve dnech 25. 7. – 20. 8. 2012 jsem se zúčastnila letního soustředění taekwondo v Jižní Koreji v hlavním městě Soul.

Na letní soustředění v Jižní Koreji jsem se moc těšila, ale taky i bála toho, že se mi bude stýskat protože, jsem tak dlouho a hlavně tak daleko od domova a rodičů ještě nikdy nebyla. Bylo to však skvělé, všechno dopadlo dobře a ze soustředění si odnáším hodně hezkých a zajímavých zážitků. Zasluhou svého mistra Lee Youn Jae, který celé soustředění připravil, jsem se mohla setkat a trénovat s těmi nejlepšími. Absolvovala jsem náročné tréninky a taky poznávala krásy, kulturu a život v Jižní Koreji. Trénovala jsem v oddílu Shinhwa dojang pod vedením svého mistra a taky mistra mistra Seong Joong Kim. Denně jsem vstávala brzy ráno na tréninky, cestovala metrem a ve velkých vedrech trénovala a to od posilování, strečinku, přesné provádění jednotlivých technik až po poomsae. Spolu cvičící Korejci byli velmi přátelští, hodní, milí a skromní. I když jsem nedosahovala jejich kvalit ve cvičení, hodně ocenili moji snahu a pili a moc mne povzbuzovali. Taky jsem byla ráda, že jsem si mohla zacvičit s K-tigers a poslední trénink jsem cvičila dokonce s národním exhibičním týmem KTA (Korea Taekwondo Association). Cvičí tam nejlepší z nejlepších. Pobyt v Koreji nebyla jenom dřina, ale i odpočinek a to hlavně o víkendech. Podívala jsem se do světového centra WTF Kukkiwon, kde jsem

zhlédla exhibice Kukkiwon demo týmu. Taky nás osobně přijal - velmistrem Lee Kyu Hyung, který je celosvětově uznávanou osobností WTF, což pro mne byla velká čest. Navštívila jsem lidovou vesničku Nam-sangol Hanok Village, kde se nachází tradiční korejské vesnické stavby, které ukazují jak lidé kdysi žili. Něco jako náš skanzen. Byla jsem v Aquariu v centru Coex, kde bylo k vidění více než 650 druhů mořských i sladkovodních živočichů. Navštívila jsem největší buddhistický klášter v Soulu Bongeunsa. Taky královský palác Gyeongbokgung, což v překladu znamená palác požehnaný nebem. Tento palác je největší v Soulu a sloužil jako hlavní palác královské rodiny více než 500 let. Krásné odpočinkové dny jsem strávila v obrovském zábavním parku Lotte World. Je tam spousta atrakcí. Já jsem byla na autíčkách, horské dráze, kde jsem překonala menší strach, v 3D-kině, na prohlídkové lanovce,... Byla jsem taky v super obrovském aquaparku Ocean World, kde to vypadalo jak ve starém Egyptě, se spoustou atrakcí. Bylo to

super! Korejci na mě ze začátku působili velmi přísně, ale brzy jsem zjistila, že jsou to moc milí, ochotní, laskaví a hodní lidé. Přesvědčovala jsem se o tom každý den a skoro na každém kroku. Třeba cestou na trénink v metru mě dokonce i staří Korejci pouštěli sednout. Dávali mi různé dárky, jako odznaky, na poště od pána jsem dostala knihu o taekwundu, dokonce mi jedna paní dala peníze (50.000 wonů), což mě dost mile překvapilo. U nás v Čechách, by se mi to určitě nestalo. Korejská strava v restauracích byla pro mě trochu nezvyklá, hlavně saláty a přílohy byly na mě moc pálivé. Našla jsem si tam svoje oblíbené masíčko, rýži a nudle, které jsem jedla pořád. Jsem ráda, že jsem pobyt v Koreji zvládla ve zdraví a v pořádku. A pokud to ještě půjde, tak bych se chtěla moc podívat do Jižní Koreje znova.

text a foto: Simona Kálová (10 let)

Napsali jste nám

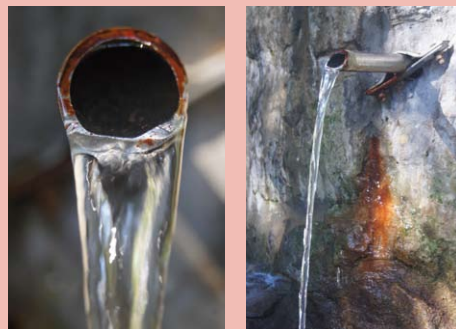
Kdo z nás by neznal v Kersku chatu pana Hrabala, jeho hrob v Hradištku, ateliér Kuba, Hájenku, Menhir a další zajímavosti. Ráda bych připoměla jednoho kerského občana, který ve své době býval velice činný, šikovný a umělecky založený. Účastnil se zdejších veselí, májů a masopustů se svými obřími hlavami. I jeho chata bývala poutním místem mnoha lidí z blízkého i vzdáleného okolí. Na kraji uličky bývala modrá směrovka a na té bylo napsáno „K JARUŠKOVI“. Ano, pan Družina Jarušek, člověk drobné postavy, šedých vlasů umělecké délky a příjemného chování. Pocházel z dřívější Jugoslávie. Chatku v Kersku obýval se svou ženou na stálo. Vyráběl velice krásné loutky – marionety a mnoho jiných uměleckých předmětů hlavně ze dřeva. Tvořil rekvizity pro filmaře. Kdykoli k němu někdo zavítal, rád mu ukázal svou chaloupku jako z perníku i se svou prací. Také původní Svatojosefský pramen ozdobil kresbou a básničkou, kterou mám dodnes před očima. Na velikém žlutém měsíci seděl vodník a vedle bylo napsáno:

Zapamatujte si děti! Zde se nesmí dělat smetí. Vyříd'te to otcí, matce, ať je čisto při studánce.

Čtenářka Novinek

Poznáte co je na fotografii?

V minulých Novinkách jsme uveřejnili soutěžní fotografii, vaším úkolem bylo poznat, o co jde.

Jednalo se o detail vytékající minerální vody z nerezové trubky Svatojosefského pramene. Na soutěžní otázku správně písemně odpovědělo šest čtenářů. Z nich jsme vylosovali tři výherce poukázky, v hodnotě 250 Kč, do Lesního ateliéru Kuba v Kersku. Jsou to: Miluše Ziková/Kersko, Oldřich Ševít/Hradištko a Monika Lendrová/Praha. Blahopřejeme.

Dnes jsme pro vás připravili novou soutěž. Poznejte, co je na fotografii, čeho je tento detail součástí a kde se na území obce Hradištko nachází. Své odpovědi zasílejte e-mailem na adresu novinky@hradistko-kersko.cz nebo napište na lísteček s vaší adresou a vložte do schránky Obecního úřadu v Hradištku do konce listopadu 2012. Tři výherci budou opět odměněni.

Zahájení školního roku

Za velké účasti rodičů, členek Klubu důchodců a dalších příznivců ZŠ v Hradištku zahájila paní ředitelka Mgr. Marcela Šteffková

vá nový školní rok ve slavnostně vyzdobené škole. Zejména prvňáčky přivítal starosta obce Ing. Jiří Kubela a paní místostarostka

Jana Kubová. Od školy i od obecního úřadu dostali noví žáci dárčky na přivítanou, starší žáci jim zazpívali a popřáli samé jedničky.

Anna-Marie Lukešová, Veronika Kovářová, Zuzana Šislerová, Michael Zahradka, Tomáš Markov, Vojtěch Mikoláš, Kryštof Ámos Kalíšek

Bubny duněly nad hladinou Labe

Oslavy 20. výročí znovuotevření ZŠ Hradištko byly zahájeny v neděli 9. září 2012 závodem malých dračích lodí na Labi u areálu Bungalovů Kersko, které pořádala ZŠ Hradištko za spolupráce občanů a rodičů školy.

Slunečné ráno přivítalo v areálu 13 posádek, které dohromady čítaly 143 závodníků z Hradištko, Kerska a okolních obcí a téměř 350 diváků z Hradištko, Kerska a okolí. Závod zahájila ředitelka školy Mgr. M. Šteffková, která všechny účastníky přivítala, stručně seznámila s historií školy a jejími výsledky a využitím prostředků, které se akcí získají. Pak se již rozezněly bubny a následovala spanilá jízda dračích lodí, jejichž posádky tvořily

hradištské děti, které rozvinuly na hladině řeky transparent k 20. výročí znovuotevření školy. Následovaly boje posádek v rozjíždkách a následných odpoledních finálových jízdách na 200 metrů dlouhé trati. Ve velice dramatickém finále, kdy mezi první a čtvrtou posádkou byl rozdíl necelých 2 vteřin, zvítězila posádka Kerska, těsně před posádkou Bílý balet Hradištko. Třetí skončila posádka Pístecké dunění. Závod byl slavnostně ukončen vyhlášením vítězů, předáním cen vítězům a upomínkových předmětů každému závodníkovi. Za celý nádherný den děkujeme členům Dragon teamu Nymburk, mistrům světa v závodech dračích lodí z roku 2011 v Číně a vicemistrům světa z letošního roku z MS

v závodech dračích lodí v Hongkongu, kteří zapůjčili lodě a pomohli s organizací závodu. Dále pak děkujeme všem sponzorům, rodičům žáků, všem občanům, kteří se podíleli na přípravě závodů a kteří svou účastí přispěli k uskutečnění akce. Zvláštní poděkování patří manželům Jelínkovým, provozovatelům areálu Bungalovy Kersko, za jejich maximální vstřícnost, ochotu a pomoc. Jako odpověď na dotazy na konání akce i v příštích letech slibujeme, že uděláme vše, co bude v našich silách abychom se v ještě hojnějším počtu sešli v roce 2013 na dalším ročníku Závodu malých dračích lodí Hradištko.

text a 2x foto: Mgr. M. Šteffková, ředitelka školy

20. výročí znovuotevření školy

Školní rok 2012/2013 zahájila škola oslavami k 20. výročí znovuotevření školy v Hradištku. Paní Alena Papežová, první ředitelka znovuotevřené školy, zapsala v roce 1992 do kroniky: „1. září 1992 byl pro Hradištko dnem opravdu slavnostním. Záslouhou představitelů obecního úřadu, v čele s panem starostou J. Zelenkou, zásluhou místních občanů a za podpory školského úřadu byla opravena a pěkně moderně vybavena školní budova. Po osmnácti letech mohla přivítat nové žáčky. Slouží ke cti občanů Hradištko, že obec, která měla již od roku 1807 svou stálou školu, obec, která před 100 lety, roku 1894, postavila školu novou, že tato obec dokázala využít první možné příležitosti a školu nově otevřela.“ Základní škola

v Hradištku uspořádala k tomuto výročí oslavy, které připomenou, že ekonomické důvody neobstojí před skutečností, že i malotřídní škola má pro obec společenskou potřebu, je kulturním střediskem obce a vytváří společenství budoucích občanů.

V sobotu 22. září 2012 vyvrcholí školní oslavy k 20. výročí znovuotevření školy v Hradištku. Program: 9.00 hod–12.00 hod. Zahájení výstavy k 20. výročí znovuotevření školy spojené s prodejem výrobků dětí, rodičů a přátel školy 14.00 hod.–18.00 hod. Přátelské posezení s vystoupením dětí a hudbou v hostinci U Kocánků. Výtěžek z akcí bude věnován na rekonstrukci šatny a nákup botníku. Srdečně zveme. Mgr. M. Šteffková, ředitelka školy

Škola děkuje

Děkujeme za tradiční setkání dětí s Mysliveckým sdružením Sadská, které se uskutečnilo 8. září 2012. Ráno děti společně s paní Frckovou a pedagogickým dozorem vyrazily na kolech na Horku. Po příjezdu paní Bendl děti přivítal a představil členy mysliveckého sdružení i jejich čtyřnohé pomocníky. Následovala ukázka hudebních nástrojů (lesnice a bornice). Procházka lesem s poznáváním stromů a keřů byla zakončena ukázkou krmelce, zásypu a soliska, kazatelnou a posedu. Nejvíce děti zaujala střelba ze vzduchovky a práce se psy. Opékání buřtů bylo vyvrcholením celého, příjemně stráveného dopoledne, které uteklo příliš rychle. Děti si všechny vzorně připravené aktivity opravdu užily a moc celému sdružení za ně děkujeme. V. Karabello

Knihovna o prázdninách a na podzim

V době prázdnin byl v knihovně zvýšený zájem o internet. Knihovna jej pro své čtenáře poskytuje zdarma. Knihovni služby využilo o prázdninách 101 občanů a vypůjčili si 154 knih a 53 časopisů.

O prázdninách probíhala v knihovně velká letní soutěž. Děti, které se soutěže účastnily, si složily papírovou lodičku a za každou přečtenou knihu jim knihovnice do loďky vložila bonbón. Nejvíce knih přečetla Kačka Maudrová a obdržela pirátskou truhlu zlatáček. Pirátský šátek si odnesla Zuzka Kratochvílová a Honzik Fanta. Se začátkem školního roku opět

chodí děti v rámci vyučování do knihovny. Protože se škola chystá na oslavu dvaceti let znovuotevření, děti vyráběly v knihovně malé voskové svíčky na školní jarmark. Knihovna je spoluorganizátorem prázdninové fotosoutěže, podrobnosti naleznete na internetových stránkách knihovny. Soutěže se může zúčastnit každý, kdo o dovolené něco zajímavého vyfotil. Na neděli 14. října chystá knihovna soutěž o nejlepší tvarohový koláč a na 21. října soutěž o nejlepší bramborák. Zájemci se mohou hlásit v knihovně. www.knihovna-hradistko.estranky.cz

Jana Šestáková

Svět jako vystřižený

Až do konce října můžete navštívit malou galerii Lesního ateliéru Kuba v Kersku, kde probíhá výstava obrázků – vystřihované grafiky a tapisérie výtvarnice Kornelie Němečkové. Pokud si pamatujete televizní Zpívanky, ve znělece vystupuje dívka, které se rozvine v rukou stuha se slovem Zpívanky, tak to je dílo Kornelie Němečkové. Je také autorkou několika poštovních známek. I ty jsou k vidění v ateliéru. Paní Němečková pochází z Valašska a folklór prostupuje celým jejím životem. V současnosti žije a pracuje v Praze. Letos oslavila kulatou osmdesátku.

SPORT

O pohár Kerska

V neděli 22. července 2012 proběhl turnaj ve stolním tenise ve čtyřhrách. Mezi deseti dvojicemi, přihlásit se mohl každý, nechyběly ani odvážné ženy a dokonce i sportovci starších ročníků. 1. Petr a Roman Jelínkovi, 2. Jiří Kubela a Bronislav Kuba, 3. Zdeněk Kožmín a Karel Jindrák

Cyklovýlet

V sobotu 21. července 2012 se sjelo na 35 cyklistů, kteří chtěli poznat zajímavá místa Kerska. Průvodcem byl pan Václav Kořán, který poutavě vyprávěl o historii rybníka, Hrabalově chatě, menhiru, bývalém kostelíku, o borovici Krásné Pepině, rybníku Káni, zaniklé tvrzi a vesnici Kří.

Závody malých dračích lodí

Výsledky, kategorie děti: 1. Pruhovaná trdla, 2. Školáci, 3. Kamarádi, **kategorie dospělí:** 1. Kersko, 2. Bílý balet Hradištko, 3. Pístecké dunění, 4. Vestavstyl, 5. Mafie Bulánka, 6.–7. Náhodný tým a Postřižiny, 8. NOJAFR Sadská, 9. Děti Polabí, 10. Sněženky a dva machři

29. Nohejbalový turnaj

Již tradičně se každou druhou červenou sobotu pořádá na hřištích vedle restaurace U Pramene nohejbalový turnaj trojic rekreačních hráčů. Letošního 29. ročníku se zúčastnilo 15 týmů. Za krásného letního dne bylo k vidění mnoho zajímavých machů, což se jistě muselo líbit i velkému počtu diváků i hostům restaurace. Mužstva, která si ze základních skupin vybojovala postup do semifinále, si to poté rozdala o tři finálová místa. Ve finále pak mužstva hrála každý s každým o celkové prvenství. Na nejvyšší stupínek se po odmlce vrátilo mužstvo CHAOS z Nymburka. Druhé místo vybojovalo Pastviště (loňský vítěz). Bronzový stupínek opanoval nováček soutěže mužstvo Benice z Prahy. Tato mužstva byla po zásluze odměněna hodnotnými dárkovými koši od pořadatelů turnaje a tradičně pak byla dekorována

medailemi za první tři místa, které nám zdarma vyrobil pan Bronislav Kuba. Zároveň bych rád poděkoval všem zúčastněným týmům a divákům za předvedenou fěr hru a objektivní atmosféru. Tradičně všem, kdo nám pomohli se zajištěním a organizací tohoto turnaje, tzn. tenistům za pronájem kurtů, kolektivu restaurace U Pramene za obsluhu a všem, kdo nám pomáhali s úpravou hřiště a organizací turnaje, protože bez vaší pomoci bychom

asi jen stěží zvládli tento turnaj zorganizovat. Příští rok budeme pořádát jubilejní 30. ročník tohoto turnaje, takže si vás na něj dovoluji s předstihem co nejsrdečněji pozvat. Pokud by jste měli nějaké připomínky, návrhy či cokoli co by nám bylo přínosem pro tento turnaj, můžete nám napsat na e-mail: nohejbalkersko@seznam.cz. Sportu zdar a nohejbalu zvlášť.

text a foto: J. Louda